

లేఖాయణం

ఉమ యేలూరి

మనిషి మనసులోని భావాలకి ప్రతి రూపం, మనసులోని మాటలకి మరోరూపం ఉత్తరాలు. కార్డు, కవరు, ఎయిర్ మెయిల్, ఇ-మెయిల్, ఎస్.ఎం.ఎస్..ఎన్ని రూపాలు మార్చుకున్నా మనిషి ఎదురుగా చెప్పలేని భావాలకి అక్షర రూపం కల్పించడం ఒక కళ..! నెలనెలకీ కొన్ని ఉత్తరాల పరంపరని ఈ నెల నుంచీ ఈ శీర్షికలో మీరు చదువుతారు. వ్రాసేది, అందుకునేది ఎవరైనా కావచ్చు.. అమ్మా, నాన్న, అక్క, చెల్లి, అన్న, తమ్ముడు, వదినా, మరదలు, బావా, నేస్తం, అనామిక, ప్రేయసి.. ఎవరైనా.. ఒక్కో ఉత్తరంలో ఎన్నో భావాలు..కనిపించని కథలు, వినిపించని మౌన రాగాలు..! రచయిత్రి ఉమ గారు, 'భావన' కలం పేరుతో <http://kristnapaksham.blogspot.com/> బ్లాగుని కూడా వ్రాస్తున్నారు.

పరిచయమయ్యే ప్రేమలేఖ

ప్రియమైన మీకు,

నేనెవరో తెలియకుండానే మీ ముందు పరచిన ఈ పిచ్చివాడి మనసును మీరు తొక్కేస్తూ వెళ్ళిపోతారేమో నన్న బెంగే నన్న మీ ముందు వ్యక్తపరచుకోనివ్వకుండా ఆపింది, కాని నన్ను నేను వ్యక్తపరచుకోకుండా మీకు నేనెలా తెలుస్తాను? తెలియకపోతే నా హృదయం మీకెలా అర్థం అవుతుంది.. నా ప్రేమ మీ వెంబడి తిరిగే అనేక కోట్ల చూపులలోని ఒకటి కాదు... దానికొక రంగు, రూపం, మాధుర్యం ఉంది అది మీకోసమే పుట్టింది. మీతోనే జీవితాంతం తోడుంటుంది అని మీకెలా చెప్పాలో తెలియక సతమతమవుతూ చేసిన ఒక చిన్ని ప్రయత్నమే ఈ ఉత్తరం. నా హృదయంలోని ఒక చిన్ని భాగాన్నైనా మీ ముందు ఈ ప్రయత్నంలో పంచుకోగలిగితే చాలు...

వసంతాన్ని ప్రకృతి అందరికీ సమానంగా అందించినా, దానిని చూడగల, అనుభవించగల రసజ్ఞులకే ఆ వసంతోద్వేగం అనుభవైకమవుతుంది.. మీరూ అందరితోపాటు అందరిలానే తిరుగుతున్నా మీ ఉనికి కలిగించగల ప్రత్యేకత ప్రతి క్షణం నాకు మాత్రమే పరిమితమవుతోంది.

వాల్చిన కనురెప్పల వెనుక సాగే హిందోళం, అలవోకగా ఎత్తి చూసినప్పుడు సాగే దీపక రాగం, నవ్వి నప్పుడు వినిపించిన సింధుభైరవి, కనుబొమ్మలు చిట్టించినపుడు మధ్యమంలో సాగే కల్యాణి, మీరు ఏదో ఆలోచిస్తూ దిగులుగా మార్చిన ముఖకవళికలలో పుట్టే గాంధారం.. ఇన్ని రాగాలను ఇముడ్చుకున్న మీరే ఒక కృతిలా అలవోకగా తేలివచ్చే రాగమల్లే నా మనసును దోచిన ఏ నిమిషాన్ని మీకు ప్రత్యేకంగా చెప్పగలను.. చెప్పండి! నేనే మీరై ఆ రాగాలాపనలో కరిగిపోయిన క్షణాలను చెప్పగలను కాని. మీరు నన్ను అసలు గమనించి ఐనా ఉంటారని నేను అనుకోవటం లేదు కాని నా చూపు మాత్రం అనుక్షణం మీ వెంట మీ నీడలా మీ వెనుక సాగే

నాశ్వాసలా తిరుగుతోంది.. మీకు నాకు రెండే గోడలు అడ్డం భౌతికంగా, కాని మీ మనసును నేను అందుకోవటానికి ఎంతదూరమో నాకు తెలియటం లేదు....

క్రిష్ణవేణిల్లే సాగే మీ కేశాల మధ్య చిక్కిన చేమంతిని అలవోకగా తీస్తూ మీ స్నేహితురాలితో మీరు "నల్లని క్రిష్ణయ్యను బంగారు వన్నెల రాధమ్మ వదలటమే లేదే" అంటే నాకెంత ఆశ్చర్యమయ్యిందో 'అరె ఈమె నా మనస్సులా చదివేరు?' అని. అంతకు ముందు రోజే మీరు జారుతున్న జాజిపువ్వుని ఆపి దాని స్వస్థానానికి చేరుస్తున్నప్పుడు అనుకున్నా, "బిర బిరా సాగే క్రిష్ణమ్మ నీలికెరటం మీద మెరిసిన వెండి నురుగల్లే ఆ జాజికెంత అదృష్టమో విడకుండా ఆమెతోనే ఉంటోంది కదా" అని.

ప్రతిరోజు మూసుకున్న కనురెప్పల వెనుక సాగే నా కలల రాజ్యంలో మహారాజ్ఞి సెలవడిగి కనులు తెరిచిన ఘడియ, ఆమె నా హృదయ సామ్రాజ్ఞిగా కనురెప్పల మాటు నుంచి గుండె చప్పుడుతో కలిసి నా జీవితానికొక అర్థాన్ని, జీవన మాధుర్యాన్ని నింపుతోంది... ప్రభాతాన వినిపించే తిరుప్పవైలో గోదాదేవి కృష్ణడికోసం పడిన తపన, ఆ కృష్ణడి మనసులో కలిగించిన భావమేమో తెలియదు కాని ఈ కృష్ణడి మనసులో ఆలోకించి.. అవలోకించి మీ మీద ప్రేమ కోటానుకోట్ల నా భావాలను "ప్రేమ" అనే ఒకే పదంగా మార్చి అన్ని వేదాలను ఓంకారంలోకి ఇమడ్చగలిగిన ప్రణవనాదంలా మోగుతోందది...

వెన్నెలా, చీకటి.. మీ రూపులోని లావణ్యాన్ని, మీ కాటుక కంటి మెరుపును కలిపి గుప్పెళ్ళతో నా మీద కుమ్మరిస్తున్న ఈ క్షణం, ఇలా ఈ వెలుగు నీడలు కలిపిన కొబ్బరాకు మాటున జారగిలబడి మీకు రాసే ఈ ఉత్తరం, మీ దాకా పంపే ధైర్యం నాకెప్పుడూ వస్తుందో! మీరు అన్ని ఆఫీస్ కాగితాలలానే దీక్షగా తలవంచి చదివి తలెత్తి మీ పక్కన ఆమెతో, 'చూసేవా ఈ పిచ్చోడు ఇలా నన్ను గమనిస్తున్నాడన్నమాట నాకు తెలియకుండా. అందుకే నాకు ఈ మొగవాళ్ళంటే చిరాకు! స్త్రీకు తనదైన క్షణాలను అనేవిలేకుండా మింగేస్తారు, ఈ వీక్షణ బకాసురులు' అని కాగితాన్ని ఉండచేసి చెత్తబుట్టలో వేస్తారేమో అని ఒక భయం.. (మీరు లంచ్ లో మీ స్నేహితులతో మొగవాడూ, వాడి ధాష్టికం అని నిప్పులు కురిపిస్తున్నప్పుడు నేను అక్కడే మంచి నీళ్ళు తాగుతు వింటున్నా మీరు గమనించి ఉండరు)

నేను అలాంటి వాడిని కాదు అని అందరిలా చెప్పాలన్నా భయం వేస్తోంది, కాని నేస్తమా... స్నేహ హస్తమందివ్వడానికి ప్రయత్నిస్తున్న ఈ ప్రేమ పిపాసిని, మీరు మొదటి అనుమానాస్పదంగా కాకుండా, కేవలం ఒక స్నేహితుడిగా, పరిచయస్తుడిగా మీ జీవన యాత్రలో మీతోపాటు కలిసి కొన్ని క్షణాలను పంచుకునే అవకాశమిస్తే, నా ప్రేమ మిమ్మలను గెలుచుకోగలదు అనే ధైర్యంతో మనసు మీదే మూగే ఆలోచనలను వెనక్కి నెట్టి మీకు ఈ ఉత్తరం పంపిస్తున్నా... రెండు గోడల అవతల మీ హెలో కోసం ప్రతి క్షణం వెయ్యింతల భారమై వాటిని మోయలేక.. మోస్తూ.... చూస్తున్నా

ప్రస్తుతానికి

మీ స్నేహితుడు కావాలని ఆశిస్తున్న

కృష్ణ

క్రిష్ణా,

మీ ఉత్తరం చదవగానే నాకు కలిగిన మొదటి భావం ఆశ్చర్యం.. మీ ప్రేమ గురించి కాదు దానిని మీరు వ్యక్తపరిచిన విధానాన్ని చూసి.. ఆనంద భైరవి ఆలాపన అనంతగాంధారంలో ప్రయోగం చేస్తున్నట్లనిపించింది మీ ఉత్తరం చూస్తుంటే... ఎవరికైనా వాళ్ళను పొగడితే బానే ఉంటుంది కదా....:-)

ఇక మీ ఉత్తరంలోని విషయానికి వస్తే.. మీ అబ్బాయిలందరూ అనుకుంటారు. 'మేము చాలా బాగా వీక్షిస్తున్నాము. అమ్మాయిలను వాళ్ళకు తెలియకుండా' అని కాని మీకు తెలియని విషయం ఏమిటి అంటే, అమ్మాయిలకు ఈ తీక్షణ వీక్షణాల గురించి కొంచెం స్పృహ

ఎక్కువగానే ఉంటుంది.... మీరు నన్ను గమనిస్తున్నారనేది నాతో పాటు మన ఆఫీస్ లో ఉన్న ఆడవాళ్ళందరికీ ఇంకా కొంచెం మంది మొగవాళ్ళకు కూడా తెలుసనుకుంటా, ఆ విషయమే ఇంకా మీకు తెలియదనుకుంటా...

మాస్టారు.. నా జాజిపువ్వుతో పాటు మీరు కూడా సగం పైగానే వంగారు. అది ఎక్కడ నేల మీద పడుతుందో అన్నట్లు. కానీ మీకు, నాకు అప్పుడు నాలుగు టేబుల్స్ దూరం ఉంది, అని ఆ రూంలో అందరు గమనించారు, మీరు తప్ప... మీరన్నది నిజమే అనుక్షణం ఒకరి చూపు వెంటాడే విహంగమల్లే మన చుట్టూ తిరుగుతుంటే ఇబ్బందిగానే ఉంటుంది. అలా అనుకోవటానికి పెద్ద ఫెమినిస్ట్ అయ్యే ఉండనక్కర్లేదు. నిజంగా చెప్పాలంటే అవును మీ చూపు నన్ను ఇబ్బంది పెడుతూనే ఉండేది...

మీ ప్రేమ శీతల సమీరమల్లే, ప్రత్యూష పవనమల్లే సుఖాన్నే కాదు గ్రీష్మతాపమల్లే ఇరుకున పెట్టిన క్షణాలు ఈ రెండు సంవత్సరాలలో చాలానే ఉన్నాయి. హ్యామెంట్లానికీ చివరకు ఎలా ఐతే ధైర్యం చేసి.. చూపు చురుకు హెచ్చి, కనులలోని మాట కాగితం మీదకు వచ్చింది. క్రిష్ణా నాకు ఏమని చెప్పాలో తెలియటం లేదు.. మీరు ఎంతో ప్రేమగా మీ భావాన్ని జాబుల జల్లెడ వేసి గంధాల, సుమ భండాల మాలికలల్లి నా ముందు పరిచారు. నేను తప్పకుండా అర్థంచేసుకోగలను మీ భావాన్ని, ప్రేమైక అనుభవాన్ని.. ఇలాంటి క్షణమేదో వస్తుందని అనుకుంటూనే ఉన్నా. సమయం వచ్చేసరికి పదాన్ని కూర్చుంటానని కొంచెం కష్టంగానే ఉంది..

ప్రేమ వేరు (మీరనే ప్రేమ), జీవితం వేరు.. ప్రేమ జీవించటానికి అవసరమయ్యే ఒక సాధనమే కాని ప్రేమే జీవితమంటే ఏమో నాకు నమ్మశక్యంగా ఉండదు... క్షమించాలి ఇది నా అభిప్రాయమే.

నన్ను నీవు మర్చిపోయి ఆలపించే రాగంలో కూడా తాళం తప్పటం అనే అపశ్రుతి దొర్లకుండా అనునిత్యం నువ్వు జాగ్రత్తపడుతూనే ఉండాలి, "ఎంత గొప్ప రాగమైనా తాళం జతులతో కలిసినప్పుడే సంపూర్ణి అవుతుంది" అనేది ఒక అభిప్రాయమైతే దానిని వేర్వేరు వ్యక్తులు వేర్వేరు కోణాలలో చూడవచ్చు... మీరు దానిని "అవును ప్రేమ నీతో కలిసి జీవితాన్ని పంచుకున్నప్పుడే దానికి సార్థకత. అలా సాగే జీవితమే జీవితానికి, జీవనానికి అర్థం" అనొచ్చు... మరి నేనేమో "ప్రేమ అందరితో కలిసి పంచుకున్నప్పుడే.. నీ తోటివాళ్ళకు, అవసరమైన ప్రతి వ్యక్తి వివిధ రూపాలలో అందించి, జీవితమనే రాగాన్ని స్నేహం, పంచుకోవటం అనే వాటితో కలిపితేనే సమిష్టి సమాజంగా సంపూర్ణి అవుతుంది" అనొచ్చు...

మీకు అర్థం అవుతోంది అనుకుంటా.. అలా అని జీవితంలో సహచరుడి తోడు, దాని విలువను నేను కాదనటం లేదు. ప్రేమ అనేది మొదలు "మన" అనే కుటుంబంతోనే మొదలవ్వాలి, కుటుంబంలో ప్రేమ, సహజీవనం అనే దానిని సాధించలేకపోతే బయట ఏమీ సాధించలేము... మీరు నా మీద చూపిస్తున్న పెంచుకుంటున్న ప్రేమ నాకు చాలా సంతోషాన్నిస్తోంది, అది ఒక బంధమై... నాకు బలాన్ని, ముందుకు కలిసి సాగే భవితవ్యాన్ని ఇవ్వాలి కాని... ప్రేమ ఒక బంధమై, నే చూసే చూపుకు ఒక ప్రతి బంధకమవ్వకూడదు అని నా ఆశ....

ఇంక ఇంతకంటే ఏమీ చెప్పాలో నాకు అర్థం అవ్వటంలేదు కాని మీ ఆలోచన బాగుంది క్రిష్ణా.. మనం కలిసి సాగి స్నేహితులులా నచ్చిన పరిచయస్తులులా తప్పకుండా ఉండాలి. చూద్దాం కాలమే నిర్ణయించని ఆ పరిచయ ప్రభావం మిమ్మలను, నన్ను ఏ దారివైపు తోసుకు వెళ్తుతుందో. ఈ రోజు సాయింత్రం పని అయ్యాక రెండు ఆహ్వానాలున్నాయి నాకు. ఒకటి రంగనాథన్ స్పృత్యర్థం సాగే మృదంగ వాద్య సభ, ఇంకోటి ఆధునిక రచయితల మీద గోపీచంద్ ప్రభావం.... మీరు వస్తానంటే నా కైనటిక్ వెనుక సీట్ ఖాళీనే...)

ఉంటాను మరి,

విరాజిత

